Calea cea bună

Lucreaz-acum, aleşii ţării,
Miniştrii noştri din guvern,
La drumu-ngust al bunăstării,
Cu ocolire prin infern.

Urare echipei Fotbal Club Vaslui

Să dați goluri, în asalt,
Cam câți turci, murind sătui
De săgeți, la Podul Înalt
Şi de săbii, la Vaslui!

Zvon

Spun unii că acolo-i raiul
Dar, de poveşti suntem sătui,
Vrând să vedem noi care-i baiul,
Plecat-am nouă spre Vaslui.

Catrene dedicate lui Constantin Tănase

Când marele actor văzuse
Regimul crud peste popor,
El nicio clipă nu tăcuse,
Şi a rămas nemuritor.

Roata s-a întors, şi iată:
O luăm de la-nceput,
Ca Tănase, altădată,
Zic: „...cu asta ce-am făcut?

Roata norocului

Am dat ceas, am dat moşie,
Chiar bugetul, uite-l, nu e!
Haraşo tovărăşie,
De când am intrat în UE!

Tot pe-o sticlă de răchie
Ne-au vândut aleşii noştri,
Am dat ceas, am dat moşie,
Dar să creadă ei că proştii

O să bată-n veacuri, cuie,
Europei, pe la poartă,
S-o întoarce roata-n UE,
Şi-om avea o altă soartă.

Am dat ceas, am dat moşie.

La noi

La noi sunt frunze verzi pe brand
Şi sinistraţi în masă,
La noi sunt fluturi în guvern
Şi Boc cu prima casă.
Şi chiar turişti din alte ţări
Vin doina să ne-asculte,
La noi sunt cântece şi flori
Şi florărese multe.

Pe boltă sus, mai trece-un Mig
Înspre bătrânul soare,
Iar gaura de la covrig
Chiar pentru noi apare.
La noi securea taie tot,
A codrilor desişuri,
Şi jale mare-i prin păduri,
Când plouă peste Crişuri.

La noi, nevestele plângând,

Bătute-s cu fuiorul,

Că nu mai ştiu cin' le-a pocnit:

Bărbatul sau feciorul?

Sub ceru-albastru au dormit

Fugare, sau prin şură,

Şi azi doinesc în jalea lor,

Aşa, fără dantură.

Şi fluturii sunt mai sfioşi

Ca fetele de şcoală,

Nici roua de pe trandafiri

Obrazul nu ni-l spală.

Când codrii înfrățiți cu noi

Îşi înfioară sânul,

Spun ce de lacrimi sunt pe-aici

Când plânge, beat, românul.

Moldovenii Shaolin

La poartă vine un chinez
Cu pas mărunt de huhurez
Sunt dom'le, neam de Shaolin,
Şi tocmai din Shanghai eu vin
La voi ca să lucrez.

Românii-apar cu toți, buluc,
De-ai crede că-i la balamuc.
Un loc de muncă pentru el?
Nu îl vedeți că-i măruntel
Şi chiar un pic năuc?

Dar trei copii de foame-mi mor,
Mai pot eu sta în fața lor
Fără o mână de orez?
Eu pot de toate să lucrez,
De vreți, pot chiar să zbor!

Şi, ghinion, ca să vedeţi,

Că poate totuşi nu mă vreţi,

Nevasta mea de-atât amar,

Îmi va aduce-n februar'

Alt set de mici tripleţi.

Pe-o sută de dolari lucrezi?

Mărite domn, chiar delirezi?

N-ajung măcar de castraveţi,

Ştii cât mănâncă trei băieţi?

Nici nu apuci să vezi!

Dau două sute şi un bon,

Dar vei avea program beton

Cu moldovenii cot la cot

Lucrezi mai bine, eu socot,

Să nu îmi zici Ion!

Dar, ştiţi, cu mine au plecat,

Şi un vecin mai apucat,

Şi fraţii lui, şi-un văr mai mic,

Muncesc cu spor pe mai nimic,

De mult nu au mâncat.

Şi angajaţi pe rând au fost
Xiao, Lu, şi Li pe post,
Şi Wu şi Liu şi Bang şi Wai,
Pe-acest frumos picior de plai
Făcutu-şi-au un rost!

Xiaopeng şi Xeng şi Wang
Şi alţi mai mici ca el în rang
Veniră toţi, că vrură bani
(De la români, că sunt baştani,)
Scăpaţi ca dintr-un ştreang!

Şi-n pauza de prânz, Zeng Li
A început a-i instrui
Pe Ştefan şi pe Neculai
Şi pe-alţi feciori, întreg alai,
Din ochi cât ai clipi.

La schimb, ai noştri, altruişti,
Îi îmbiau pe karatişti,
Cu mămăligă la ceaun
Şi tochitură, ce dejun,
Din loc să nu te mişti!

Şi-o ţuică mică, la-nceput
Strâmbau din nas şi n-ar fi vrut,
Că nu-i sake, că nu-i de-orez,
Dar chiuiau de beţi , să vezi
Cum se-auzea la Prut!

Şi-aşa, plăieşii lui Ştefan
Se întreceau în Tai-Chi-Chuan
Şi luptători ca de Kung-fu
Moldova-ntreagă nu văzu
Aşa ceva, aman!

La stână-n munţi, turiştii vin
S-audă de vreun Constantin.
Ce-a fost cândva demult, deşi
Acum sunt Lao, Zhang şi Li,
Ciobanii Shaolin!

Pe-acest frumos picior de plai,
Pe-această gură ca de rai,
Un japonez ar mai lipsi
Şi în curând am deveni
Toţi mândri samurai!